

sygnatura akt II 1 C 44/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

(...), dnia 7 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

w składzie: przewodniczący sędzia Sądu Rejonowego Bartosz Lewandowski

protokolant asystentka sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa **J. K.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Trzeciego Urzędu Skarbowego (...)**

o zwolnienie prawa od egzekucji administracyjnej

1. oddała powództwo;

2. zasądza od J. K. na rzecz Skarbu Państwa – Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego (...) kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

sygnatura akt II 1 C 44/17

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 19 czerwca 2017 roku, skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa – Naczelnikowi Trzeciego Urzędu Skarbowego (...) powód J. K. domagał się zwolnienia od egzekucji administracyjnej wyegzekwowanej kwoty 2.835,24 zł, stanowiącej 50% kwoty środków wyegzekwowanych z rachunku bankowego prowadzonego dla spółki cywilnej, w której jest jednym z dwóch wspólników. Egzekucja prowadzona jest przeciwko drugiemu wspólnikowi spółki (pozew k. 3 – 5).

W odpowiedzi na pozew pozwany wnosił o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania, podnosząc iż w stosunku do kwoty wskazanej w pozwie została już przeprowadzona skuteczna egzekucja. Środki uzyskane z banku zostały rozliczone i przekazane na rzecz wierzyciela – którym jest podmiot prowadzący egzekucję administracyjną (odpowiedź na pozew k. 37-39).

Sąd Rejonowy ustalił:

Pozwany prowadzi egzekucję administracyjną, w toku której został zajęty rachunek (...), prowadzony dla (...) spółki cywilnej J. K. M. B.. Egzekucja prowadzona jest przeciwko M. B.. Z konta tego została przekazana na rzecz organu egzekucyjnego – Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w W. kwota 5.670,49 zł. Organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem, na rzecz którego prowadzona jest egzekucja.

Postanowieniem z 7 marca 2017 roku administracyjny organ egzekucyjny, realizując częściowo żądanie powoda, zwolnił na przyszłość połowę środków wpływających na rachunek bankowy, natomiast nie uznał zasadności żądania zwrotu kwoty 2.835,24 zł. Postanowieniem z dnia 29 maja 2017 roku, doręczonym powodowi 6 czerwca 2017 roku Dyrektor I. Administracji Skarbowej w W. utrzymał w mocy postanowienie organu egzekucyjnego.

Stan faktyczny sprawy był w całości bezsporny między stronami.

Sąd Rejonowy zważył:

Powództwo wywiedzione w tej sprawie było oparte o ustawową przesłankę zwolnienia rzeczy od egzekucji administracyjnej, wynikającą z art. 842 § 1 K.p.c, zostało też wniesione w terminie wynikającym z art. 842 § 2 K.p.c.

Po ustaleniu przez sąd bezspornego między stronami stanu faktycznego sprawy powództwo okazało się jednak bezzasadne i dlatego podlegało oddaleniu.

Po pierwsze, zdematerializowane środki pieniężne nie są przedmiotem w rozumieniu art. 841 § 1 K.p.c. Wskazany przepis chroni prawa osoby, której przedmioty zostały zajęte w toku egzekucji; osoba taka może w drodze powództwa uchronić takie przedmioty od sprzedaży egzekucyjnej. Inny charakter mają środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym – nie podlegają one i nie zostały zajęte przez administracyjny organ egzekucyjny; zajęciu podlegała bowiem wierzytelność wynikająca z umowy o prowadzenie rachunku bankowego. Środki pieniężne zostały uzyskane w wyniku zajęcia tej właśnie wierzytelności. Co zaś do tego prawa, organ administracyjny prawidłowo zwolnił od zajęcia wierzytelność z rachunku bankowego w odpowiedniej części po otrzymaniu uzasadnionego żądania sformułowanego przez powoda.

Po drugie, jak sam powód trafnie zauważył w uzasadnieniu pozwu, nie może budzić wątpliwości, że odpada możliwość skutecznego zwolnienia od egzekucji przedmiotu w chwili, gdy uchylene zajęcia staje się bezprzedmiotowe. Dzieje się tak zazwyczaj, gdy przedmiot został już sprzedany. W przypadku przeznaczenia środków wyegzekwowanych z rachunku bankowego na pokrycie wymagalnych i podlegających egzekucji zobowiązań, występuje nieodwracalny skutek polegający na wygaśnięciu długu – i tym samym wykonaniu tytułu wykonawczego w odpowiedniej części. Skutek ten jest nieodwracalny, raz wykonany tytuł wykonawczy nie może stać się ponownie wykonalny.

W przypadku, gdy inna osoba (dłużnik), uzyskał korzyść majątkową (zwolnienie z długu) bez podstawy prawnej (gdyż kwota została wyegzekwowana z majątku innej osoby), skutki prawne powstają między tym, kto został wzbogacony bez podstawy prawnej a osobą, której majątek został w rezultacie uszczuplony. Instytucję regulującą następstwo takiego zdarzenia jest bezpodstawne wzbogacenie (art. 405 i następne Kodeksu cywilnego).

Z powyższych przyczyn orzeczono o oddaleniu powództwa.

O kosztach postępowania orzeczono w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik postępowania, wynikającą z art. 98 § 1 K.p.c. Powód przegrał sprawę w całości na skutek wytoczenia powództwa nie znajdującego oparcia w faktach sprawy. Zasądzeniu na rzecz pozwanego podlegała więc kwota 900 zł, wynikająca z § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).